

καθ' ὄδον δὲ συναντήσας χωρικὸν, ἠρώτησεν αὐτὸν, ἐὰν ἦτο εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του· ὁ χωρικός ἀπήντησε τῇ Α. Μ. ὅτι τὰ πάντα ἔβαινον κατ' εὐχὴν, ἐκτὸς τῆς καταστροφῆς, ἣν τῷ ἐπροξένει ἀχρεία τις ἀλώπηξ.

Καὶ ἡ ἀλώπηξ αὐτὴ ποῦ εἶναι; ἠρώτησεν ὁ βασιλεύς. Ὁ χωρικός τῷ ὑπέδειξε τὸ ἐγγὺς δάσος.—Ἐχει καλῶς, λέγει ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ, θὰ σοὶ τὴν φέρω φονευμένην πρὸ τῆς δούσεως τοῦ ἡλίου.

Μὲ ὄλον τὸ σέβας πρὸς τὴν Υ. Μεγαλειότητα, ἀπήντησεν ὁ χωρικός μετὰ ὑπομειδιάματος δυσπιστίας, θὰ προτείνω αὐτῷ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέκα φράγκα ὡς ἀμοιβήν.

— Δέχομαι! ἀπήντησεν ὁ ἐπιφανὴς κηρυγός.

Τὴν αὐτὴν δὲ ἐσπέραν ἔφερε τὴν ἀλώπεκα φονευμένην πρὸς τὸν χωρικὸν, παρ' οὗ ἔλαβε προθύμως τὰ δέκα φράγκα.

Τὸ συμβῆν τοῦτο πολὺ διεσκέδασε τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ, ὅστις δσάκις διηγεῖτο αὐτὸ, ἔλεγε πάντοτε γελῶν «Εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ὅλην τὴν ζωὴν μου, καθ' ἣν ἐκέρδησα τὰ πρὸς τὸ ζῆν.»

Ἐν Μασσαλίᾳ ἐγένετο ἐσχάτως τὸ ἐπόμενον περίεργον πείραμα· Καθ' ἐσπέραν ἐπὶ ἓνα διαρκῶς μῆνα εἰς ἀλέκτωρ ἀπεσπάτο τοῦ ὄρνιθίνος του καὶ ἐτίθετο εἰς δωμάτιόν τι, ἔνθα διατάττετο νὰ καίηται καθ' ὅλην τὴν νύκτα μικρά τις ποσότης καπνοῦ (νικοτιανῆς). Ὁ ἀλέκτωρ διέμενε εἰς τὸ καπνίζομενον δωμάτιον μέχρι τῆς πρωίας. Ταυτοχρόνως ἕτερος ἀλέκτωρ τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ τοῦ ἰδίου εἴδους ἀφέθη μετ' ὄρνιθων τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὄρνιθίνου τοῦ πρώτου ἀλέκτορος. Μετὰ ἓνα μῆνα αἱ ὄρνιθες τοῦ πρώτου ἀλέκτορος ἔτεκον 48 ὠά. Ἐκ τούτων τὰ μὲν 16 δὲν ἐγονοποιήθησαν, τὰ δὲ 32 ἐξεκολάφθησαν. Ἐκ τῶν 32, τὰ 9 ἀπέθανον κατὰ τὴν πρώτην των ζωοκομίαν. Ἐπὶ δὲ τῶν τεχθέντων ὠῶν ὑπὸ τῶν ὄρνιθων τοῦ δευτέρου ἀλέκτορος δὲν παρατηρήθησαν εἰμὴ μόνον 1 ὠὸν εἰς τὰ 12 μὴ γονιμοποιηθῆν, ἤτοι ἐπὶ τῶν 48 μόνον 4. Ἀπὸ δὲ 32 ἐκκολαφθέντων νεοσσῶν δὲν ἀπέθανον εἰμὴ μόνον 4 κατὰ τὴν πρώτην των ζωοκομίαν. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν ἀλεκτόρων τὰ τέκνα ἀνεμίχθησαν, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τεθῆντα αὐλήν, πρὸς διακρίσιν δὲ ἐτέθη τεμάχιον ἐξ ἔρυθρας τσόχας εἰς τὸν πῶδα ἐκάστου ὄρνιθίου, γεννηθέντος ἐκ τῶν ὠῶν τοῦ ὑποβληθέντος εἰς καπνισμένον δωμάτιον ἀλέκτορος. Πάντα ταῦτα ἀνετρέφοντο διὰ τῶν αὐτῶν φροντίδων, ἐλάμβανον τὴν αὐτὴν τροφήν καὶ ἐκοιμῶντο εἰς τὸν αὐτὸν ὄρνιθῶνα. Παρατηρήθη μετ' ὀλίγον, ὅτι ἐν ᾧ τὰ ὄρνιθια τοῦ ἀλέκτορος τοῦ ἀφεθέντος ἐλευθέρου ἦσαν πλήρη εὐρωστίας καὶ ὑγιείας, τούναντίον τὰ τοῦ ὑπὸ τὸν καπνὸν τεθέντος ἀλέκτορος ἦσαν κατώτερα καὶ κατ' ὄγκον καὶ κατὰ βάρος, ἦσαν ἀνευ βώμης καὶ ἐμψυχώ-

σεως, καὶ δὲν εἶχον τὸ λεῖον ἐκεῖνο καὶ σιλπνὸν ἐπὶ τῶν πτερῶν των, ὡς εἶχον καὶ τὰ ἄλλα. Καὶ τοῦτο μὲν περὶ τῶν τέκνων τοῦ καπνισάντος οὕτως εἶπεν ἀλέκτορος. Ἐλθωμεν καὶ εἰς τοῦτον. Ὁ ἀλέκτωρ οὗτος ἔχασεν ὅλην τὴν ζωηρότητά του, καθ' ἑκάστην ὑπὸ τοῦ συντρόφου του ἐτύπτετο εἰς τὴν αὐλήν, ἐπὶ τέλους δ' ἔζη μεμονωμένος εἰς μίαν γωνίαν, περιφρονούμενος ὑπὸ τῶν ὄρνιθων.

Ἡ Ο. Ν. Δραγοῦμης διηγεῖται ἐν ταῖς «Ἱστορικαῖς ἀναμνήσεσιν» αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον κωμικὸν ἐπεισόδιον τῆς ἐν Τροιζῆνι ἐθνικῆς Συνελεύσεως: «Ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1827 ἔτους ὁ κληρὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρεδρεύων εἰς τὰ συμβούλια τοῦ κράτους καὶ μαχόμενος, ἀπένευμεν ἀξιολογώτατας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα. Ζῶσιν εἰσέτι εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὰ μακάρια ὀνόματα καὶ τοῦ πρωτοτάστου τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ τοῦ προσενηγόντος ἑαυτὸν ἐν Μεσολογγίῳ ἐκούσιον ὀλοκαύτωμα ἐπισκόπου Ῥωγῶν, καὶ τοῦ ἠρωϊκῶς πεσόντος ἀρχιμανδρίτου Δικαίου, καὶ τοῦ ἠρωϊκωτέρου Διάκου, καὶ τοῦ Ἀνδρούσης Ἰωσήφ, καὶ τοῦ Μεθώνης Γρηγορίου, καὶ τοῦ Ἄρτης Πορφυρίου, καὶ τοῦ Παροναξίας Ἱεροθέου, καὶ τοῦ Βρεσθῆνης Θεοδωρήτου καὶ ἄλλων. Εἰς τὸν τοιοῦτον καὶ τοσαῦτα πράξαντα κληρὸν, ἡ Συνέλευσις τῆς Τροιζῆνος ἀπηγόρευσε πᾶσαν μετοχὴν εἰς τὰ δημόσια, ἀνάγκαστον νομίσασα εἰς τοὺς στρατευομένους τῷ Χριστῷ νὰ ἐμπλέκωνται ταῖς πραγματείας τοῦ βίου.

Ἀλλὰ τοιαύτη, φαίνεται, δὲν ἦτο καὶ τινος τῶν ἐν τῇ Συνελεύσει κληρικῶν ἡ γνώμη· διότι ἐγερθεὶς θῆέλγη νὰ ὀμιλήσῃ κατὰ τοῦ ἐπικειμένου ἐξοστρακισμοῦ. Μόλις ὁμως ἀνεσώωνσεν «Ἀκούσατε κύριοι!» καὶ συστειλάς τὰ χεῖλη περιέφερε τὸ βλέμμα ἀμύχανον.

— Λέγε, ἅγιε ἀρχιμανδρίτα, ἀνέκραξαν ἀνυπομόνως οἱ πληρεξούσιοι, λέγε!

Ἀλλ' ὁ σεβάσμιος ἀρχιμανδρίτης ἵστατο ἀνυδως.

— Λέγε! ἐπανελάθον καὶ δεύτερον.

Καὶ ὁ ἐξ Ἀνδρου πωγωνίας, ὁ κώδωνος μὲν ἔχων προσηγορίαν, ὑπόβραχον δὲ τὸν ἀρρυγγα, ὑποτραυλίσας μετὰ τινα ἔτι σιωπῆν, «Ἐλθσμήνησα τί εἶχα νὰ σᾶς εἰπῶ», ἐπεδόθη εἰς ἀκρατον γέλωτα.

Καὶ ὡς δι' ἡλεκτρισμοῦ ὁ γέλως διεδόθη εἰς πάντας τοὺς περιστῶτας, καὶ τοσοῦτῳ βροντῶδῶς ἀντήγει ἀνὰ τὸν κῆπον καὶ περίξ αὐτοῦ, ὥστε ὁ πρόεδρος ἠναγκάσθη ν' ἀπολύσῃ τὴν συνεδρίασιν.»

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΙΤΗΣ.

Τὸ κήρυγμα τοῦ Μωάμεθ ἐκλήθη Ἰσλάμ, ὁ ἔστιν ἀφοσιώσις, οἱ δὲ ὀπαδοὶ αὐτοῦ Μοσλεμᾶν ἢ μουσουλμᾶνος (τῷ Θεῷ ἀφοσιωμένοι).